BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana

ANY XLVI ■ NÚM. 13 | 26 de març de 2017 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

Maria, sempre verge

El dia 25 de març, l'Església celebra el misteri de l'Encarnació del Senyor. Es tracta d'un esdeveniment en què s'uneixen la iniciativa divina i la resposta de la humanitat representada en Maria, que acull el Fill de Déu que entra en el nostre món. Estem davant d'un moment únic en la història de la humanitat: el Fill de Déu, sense deixar de ser el que era, es fa home. No és una nova persona: el qui és acollit per Maria existia des de l'eternitat i en aquest moment comença a existir d'una manera nova. Com la humanitat no pot salvar-se a si mateixa, és també incapaç de generar el seu salvador, que és un regal que Déu li fa.

L'Encarnació del Fill de Déu succeeix en una concepció virginal que inclou un fet humanament inexplicable (Maria espera un fill sense haver conegut baró), i una explicació transcendent del mateix (el fill ha estat concebut per l'acció de l'Esperit). Aquesta veritat de la fe està al servei d'una altra més fonamental: el caràcter diví de la persona de Jesús. No és gens estrany que l'Església, des del principi, haja ensenyat que Jesucrist va nàixer «d'una verge» (Ignasi d'Antioquia) o «de la Verge Maria». La consciència creient del Poble de Déu s'ha mantingut ferma al llarg del temps, fins al punt que el títol més antic que s'ha atribuït a Maria ha estat el de «Verge«.

Estem davant d'una virginitat corporal i espiritual, que és signe permanent del caràcter diví de la persona del Fill i del sentit de la missió de Maria: Ella és verge per a Déu i tota la seua persona està al servei del seu Fill. A eixa missió s'incorpora també el seu espòs Josep. Com a matrimoni creient, ells estan per complir una missió en la història de la salvació, que els exigirà la renúncia a qualsevol projecte propi i l'entrega total de les seues persones i de les seues vides a Déu. Per

això, no és gens estrany que des dels primers segles l'Església haja ensenyat també que la virginitat de Maria va tindre un caràcter perpetu: ella és «sempre verge». La seua entrega primera va ser una autèntica consagració a Déu per a sempre. El sentit de fe del poble cristià ha conservat, pacíficament, aquesta veritat al llarg dels segles. Aquesta generositat no empetiteix les figures de Maria i de Josep, sinó que les engrandeix, perquè ens indica que qualsevol projecte humà ha de posar-se al servei de la missió que Déu demana a tot cristià.

Menystindre aquesta dada de la fe o relativitzar la seua importància, afirmant que Maria o Josep van tindre o hagueren pogut tindre altres fills, és no entendre el caràcter únic de l'esdeveniment Crist i d'aquest moment de gràcia; ni la grandesa de la missió de Maria i Josep en el pla de Déu. Tampoc es pot afirmar que davant de les urgències del nostre món, el mantindre la integritat de la fe és quelcom irrellevant o una pèrdua de temps. L'oposició o separació entre fe i vida o entre la recta doctrina i el compromís cristià, és aliena a la tradició catòlica, que sempre ha ensenyat que la fe íntegra ens indica el camí per a la pietat sincera, de la que naixerà un amor autèntic cap als més pobres.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Més estimar-te i seguir-te

En Joan sentia una inquietud, una necessitat d'aprofundir en la fe, veure què li demanava Déu en aquest moment de la seva vida. Contrastar-la amb l'Evangeli. Estava disposat a posar-hi temps, reflexió, silenci, pregària. Li van parlar dels exercicis espirituals de sant Ignasi. Cercà informació. Llegí en una pàgina web: «Si un vol desenvolupar aquella manera humana que s'inspira en Jesús de Natzaret i el seu Evangeli, cal també que recorri a una pedagogia que l'ajudi a l'art de viure. Això vol dir: conèixer més personalment l'Evangeli i la persona de Jesús, confrontar-se amb Ell i la seva Paraula, descobrir per on enfocar la pròpia vida en la societat actual amb esperit solidari, exercitar-se en la pràctica de la reflexió, del coneixement propi i del treball de les actituds humanes més bàsiques. No són ni cursos, ni discursos, sinó una pedagogia pràctica per a la realització d'una experiència plenament personal sota el guiatge d'una persona experta». «Això pot ser el que busco, la resposta a les preguntes que em faig d'un temps ençà», pensà en Joan.

Les possibilitats de realitzar els exercicis ignasians són diverses. Es poden fer en recés i silenci durant un mes, durant cinc o vuit dies, en grup o individualment. També en la vida ordinària, dedicant-hi un temps diari integrable en les ocupacions habituals, fent espai per a una conversa setmanal amb l'acompanyant. Tres recessos de cap de setmana, en grup, completen l'itinerari de l'experiència. A l'hora de cercar la modalitat a seguir, convé veure quina s'adapta més bé a la persona i al seu moment i situació personal i espiritual.

En Joan escollí seguir els exercicis en la vida ordinària. A hores d'ara, el curs ja avançat, ha participat en dos dels recessos previstos i, a més, dedica amb constància una estona diària a la pregària personal, de bon matí, abans d'anar a la feina i cada setmana veu el seu acompanyant entre una mitja hora i tres quarts. Comenten el desenvolupament de l'experiència, les dificultats, els moments reeixits... «M'omple molt començar el dia amb la petició preparatòria de la pregària d'aquesta setmana: "Senyor, et demano que et conegui internament, a tu, que per mi t'has fet home, per tal que més t'estimi i et segueixi"». «Qui ens separarà de l'amor de Crist? [...]. Però, de tot això, en sortim plenament vencedors gràcies a aquell qui ens estima» (*Rm* 8,35.37).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

María, siempre virgen

El día 25 de marzo, la Iglesia celebra el misterio de la Encarnación del Señor. Se trata de un acontecimiento en el que se unen la iniciativa divina y la respuesta de la humanidad representada en María, que acoge al Hijo de Dios que entra en nuestro mundo. Estamos ante un momento único en la historia de la humanidad: el Hijo de Dios, sin dejar de ser lo que era, se hace hombre. No es una nueva persona: el que es acogido por María existía desde la eternidad y en este momento comienza a existir de un modo nuevo. Como la humanidad no puede salvarse a sí misma, es también incapaz de generar a su salvador, que es un regalo que Dios le hace.

La Encarnación del Hijo de Dios acontece en una concepción virginal que incluye un hecho humanamente inexplicable (María espera un hijo sin haber conocido varón), y una explicación trascendente del mismo (el hijo ha sido concebido por la acción del Espíritu). Esta verdad de la fe está al servicio de otra más fundamental: el carácter divino de la persona de Jesús. No es de extrañar que la Iglesia, desde el principio, haya enseñado que Jesucristo nació «de una virgen» (Ignacio de Antioquía) o «de la Virgen María». La conciencia creyente del Pueblo de Dios se ha mantenido firme a lo largo del tiempo, hasta el punto de que el título más antiguo que se ha atribuido a María ha sido el de «Virgen».

Estamos ante una virginidad corporal y espiritual, que es signo permanente del carácter divino de la persona del Hijo y del sentido de la misión de María: Ella es virgen para Dios y toda su persona está al servicio de su Hijo. A esa misión se incorpora también su esposo José. Como matrimonio creyente, ellos están para cumplir una misión en la historia de la salvación, que les exigirá la renuncia a cualquier proyecto propio y la entrega total de sus personas y de sus vidas a Dios. Por ello, no es de extrañar que desde los primeros siglos la Iglesia haya enseñado también que la virginidad de María tuvo un carácter perpetuo: ella es «siempre virgen». Su entrega primera fue una auténtica consagración a Dios para siempre. El sentido de fe del pueblo cristiano ha conservado, pacíficamente, esta verdad a lo largo de los siglos. Esta generosidad no empequeñece las figuras de María y de José, sino que las engrandece, porque nos indica que cualquier proyecto humano debe ponerse al servicio de la misión que Dios pide a todo cristiano.

Minusvalorar este dato de la fe o relativizar su importancia, afirmando que María o José tuvieron o hubieran podido tener otros hijos, es no entender el carácter único del acontecimiento Cristo y de este momento de gracia; ni la grandeza de la misión de María y José en el plan de Dios. Tampoco se puede afirmar que ante las urgencias de nuestro mundo, el mantener la integridad de la fe es algo irrelevante o una pérdida de tiempo. La oposición o separación entre fe y vida o entre la recta doctrina y el compromiso cristiano, es ajena a la tradición católica, que siempre ha enseñado que la fe íntegra nos indica el camino para la piedad sincera, de la que nacerá un amor auténtico hacia los más pobres.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Ejercicios espirituales para sacerdotes

Del 5 al 10 de febrero, un grupo hicimos ejercicios espirituales en la casa de la teresianas de Jesús: 11 sacerdotes, 2 diáconos y el obispo Enrique. Fueron cinco días de meditación, de oración personal y comunitaria, y de compartir la formación cristiana. El director fue don Ángel Moreno de Buenafuente, un sacerdote curtido en este trabajo. Las meditaciones se han fundamentado principalmente en hacernos cercanas las obras de misericordia.

Según nos dijo, fue designado en su diócesis como misionero de la misericordia, y ahora ha hecho honor a este ministerio que recibió. Durante el día rezábamos la liturgia de las horas juntos, excepto los maitines, luego una meditación por la mañana y otra por la tarde, y además, tuvimos algo original, pero muy interesante, que era tener una hora de oración ante el Santísimo expuesto en la custodia.

Aquí, en nuestra diócesis, ya hay tradición de devoción eucarística, recordemos Mn. Sol, la Adoración Nocturna y otros grupos. Nos resultó interesante para todos. Al mismo tiempo se hacía una lectura breve y al terminar el rezo de las vísperas. La misa la celebrábamos, presidida por el obispo Enrique Benavent y la predicación del director de los ejercicios.

Mn. Antonio Bordás

Encuentro de la Renovación carismática en l'Ametlla de Mar

El día 11 de febrero tuvimos en la parroquia de la Purificación de María de l'Ametlla de Mar un encuentro con un grupo de la Renovación carismática, llamado «Bona Nova», que se reúne en este barrio de Barcelona, y por el contacto veraniego con miembros de dicho grupo, como son Ramón Rubinat y su esposa Teresa, programamos una jornada de oración.

El sábado a las cinco de la tarde, nos reunimos unas 35 personas en el salón parroquial y tuvimos oportunidad de orar, de entonar cantos de alabanza y de acción de gracias a Dios Padre, a Jesucristo y al Espíritu Santo, al mismo tiempo leímos algunos textos de la Biblia.

Dirigió los cantos con la guitarra Carla, maestra de profesión, que estaba con su esposo y varios matrimonios. Entonó con el grupo que le acompañaba cantos para expresar la vida de la Iglesia. Después participamos en la santa Misa y al final invitamos a recibir, a los que quisieran, la imposición de las manos pidiendo por ellos, por sus necesidades, encomendándolos a Dios y a la Virgen.

Mn. Antonio Bordás

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La Quaresma és un nou començament, un camí a un destí segur: la Pasqua de Resurrecció, la victòria de Crist sobre la mort» (1 de març de 2017).

@Pontifex: «Déu ens és sempre fidel i mai no deixa d'estimar-nos, de seguir les nostres passes i de seguir-nos quan ens allunyem una mica» (2 de març de 2017).

@Pontifex: «El dejuni no és només privar-se el pa. També és partir-se el pa amb el famolenc» (3 de març de 2017).

@Pontifex: «La Quaresma ens adreça una forta crida a la conversió: som cridats a tornar cap a Déu amb tot el cor» (4 de març de 2017).

Les Filles de la Caritat van celebrar la inauguració del 400 aniversari del Carisma Vicencià (1617-2017)

El diumenge 5 de febrer, les Filles de la Caritat de la Casa d'Acollida de Tortosa van inaugurar l'Any Jubilar amb la celebració de l'Eucaristia a les 11 h, recordant els 400 anys del naixement del seu carisma de servei als pobres. El jubileu porta el lema: «Vaig ser foraster i em vas rebre…» (*Mt* 25,35).

Tenen previstos per a aquest Any Jubilar quatre projectes:

1. El pelegrinatge de la relíquia del cor del fundador. L'inici fou el 25 de gener a Folleville i recorrerà tots els països on hi ha presència vicenciana.
2. La realització d'un projecte a benefici dels sense llar: forasters, refugiats, desplaçats i immigrants.
3. Un simposi internacional per reflexionar sobre l'actualització del carisma de la missió i la caritat, que tindrà lloc a Roma del 13 al 15 d'octubre, el qual inclou una trobada amb el papa Francesc.
4. Festival internacional de Cinema, amb un enfocament sobre la vida de sant Vicenç de Paül.

La comunitat de les Filles de la Caritat de Tortosa, acompanyades d'altres germanes, es van unir a la celebració de l'Eucaristia de la Dominica de l'Arxiconfraria, a la capella de la Mare de Déu de la Cinta. Fou presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent.

El Sr. Bisbe, en l'homilia, ens digué que un sant és una persona que té el cor obert a Déu i està atenta a tot el que li demana. Avui celebrem la festa de sant Vicenç de Paül, qui en la seua pregària va veure que davant la gent necessitada, la caritat de Crist l'empenyia i va descobrir com evangelitzar els pobres que no tenien el necessari per a una vida digna. Agraït, el Sr. Bisbe recordà com les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, presents en la nostra ciutat i en la diòcesi, estan col·laborant i vivint el seu carisma.

Maria Joana Querol

La Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta presentà la nova caixa de transport del reliquiari

El diumenge 5 de febrer se celebrà, a les 11 h, a la Capella de la Mare de Déu de la Cinta, la Missa Dominica, com tots els primers diumenges de cada mes. L'Eucaristia fou presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, i concelebrada pel rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral, Mn. Josep M. Membrado, i per Mn. Rafel Prades. Van participar també de la celebració les Filles de la Caritat de la Casa d'Acollida de Tortosa, fundades per sant Vicenç de Paül, amb motiu de la inauguració del 400 aniversari del Carisma Vicencià. Hi eren presents l'alcalde i regidors de la ciutat, l'Arxiconfraria de Nostra Senyora de la Cinta, la Cort d'Honor i fidels que omplien la capella de la Mare de Déu.

Abans de l'Eucaristia, el Sr. Bisbe, els dos preveres concelebrants, els confrares i la Cort d'Honor, van recórrer en processó amb la relíquia de la Mare de Déu, el claustre de la Catedral entrant per la porta lateral de la capella, mentre tots cantàvem l'himne de la Cinta.

S'inicià la Missa i la Gna. Teresa va fer la monició d'entrada explicant que el motiu de la celebració, era l'inici de l'Any Jubilar en acció de gràcies pels 400 anys del Carisma Vicencià. Ens digué que la pobresa que constatà sant Vicenç de Paül en algunes persones, el va moure a predicar «el seu primer sermó de la Missió». Que aquest any produeixi fruits de compromís envers les persones més necessitades.

En acabar, es presentà la caixa que ha de transportar el reliquiari, dins del marc de la celebració dels 400 anys de la fundació de la Reial Arxiconfraria de Ntra. Sra. de la Cinta. És obra de dos artesans tortosins: el Sr. Joaquim Marro que ha fet la caixa i el Sr. Joaquim Ginovart que ha fet les talles. A les dues portes hi ha la talla de sant Pere i sant Pau. Als laterals la Mare de Déu de la Cinta, al darrera el reliquiari i a la base de l'arca l'escut de la ciutat de Tortosa. Els materials emprats són fustes nobles de cirerer i castanyer dels Ports del Caro.

El nostre bisbe Enrique va beneir l'arca i donà l'enhorabona als artistes i un fort aplaudiment sortí del cor de tots els qui havíem participat de la celebració, la qual fou molt reeixida.

Maria Joana Querol

AGENDA

- **Del 27 al 31.** Sant Carles de la Ràpita, Visita Pastoral.
- **Dissabte 1 d'abril.** Sant Carles de la Ràpita, Parròquia la Santíssima Trinitat, a les 20.15 h, pregària amb la Creu de Lampedusa.
- **Diumenge 2 d'abril:**
  —Sant Carles de la Ràpita, Parròquia Sant Josep Obrer, a les 12.15 h, Missa Estacional.
  —Catedral, a les 17.15 h, presa de possessió de nous canonges.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jo 4,43-54]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ **Dimarts** [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. St. Guntram (Gontran), rei franc; St. Sixt III, papa (romà 432-440); St. Doroteu, abat.

29. ■ **Dimecres** [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jo 5,17-30]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ **Dijous** [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jo 5,31-47]. Sant Quirí, tribú romà, mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ **Divendres** [Sa 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

ABRIL

1. ■ **Dissabte** [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jo 7,40-53]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, religiós carmelità.

2. ■ **Diumenge vinent,** V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37, 12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11, 1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.20-27. 33b-45)]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

Diumenge IV de Quaresma

Lectura del primer llibre de Samuel
(1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vés-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure.

El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

Lectura de l'evangeli segons sant Joan
(Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) *(Versió abreujada)*

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Aleshores escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que vèiem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el sóc.» Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga. Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà.

Lectura del primer libro de Samuel
(1Sam 16,1b-6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí». Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor». Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijes en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, mas el Señor mira el corazón». Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a éstos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor, que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngelo de parte del Señor, pues es éste». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

Salmo responsorial (22)

R. *El señor es mi pastor, nada me falta.*

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos:
Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz.

Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas.

Pues da vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

Lectura del santo evangelio según san Juan
(Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) *(Versión abreviada)*

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ése el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios. Porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta». Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ése es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él.

COMENTARI

Vés a rentar-te a l'aigua de l'Enviat

La predilecció de Déu pels més dèbils és nota constant en la història bíblica de la Salvació: Abel, Jacob... Així David, *el més petit dels fills de Jesè, el bethlemita,* serà l'elegit que Déu vol per rei del seu Poble: *l'home veu només l'exterior però Déu veu el fons del cor.*

Ara que esteu en el Senyor sou llum.

Així el cristià participa de la *bondat, justícia i veritat* simbolitzades en la *llum.*

Viviu com els qui són de la llum.

L'originalitat de l'himne d'Ef és en identificar *la llum* amb Crist ressuscitat.

La tradició evangèlica narra curacions de cecs simbolitzant la ceguesa espiritual.

Jn subratlla al màxim la dificultat en presentar la d'un *cec de naixement.*

Qui va pecar perquè nasqués cec: ell o els seus pares? La pregunta reflecteix la mentalitat segons la qual la malaltia és càstig pel pecat.

La resposta de Jesús és contundent: *No ha estat cap pecat ni d'ell ni dels seus pares*, sinó que *és perquè es manifestin en ell les obres de Déu.*

Jesús no mira el passat de l'origen de la malaltia sinó el present del cec que no pot demanar allò que desconeix (la visió), i així és Jesús qui pren de fet la iniciativa per donar-li allò que el cec no demanà ni tan sols somniava.

La seva nova vida lluminosa li ve de l'encàrrec: *Vés a rentar-te a la piscina de Siloè —que vol dir l'Enviat.*

L'autèntica piscina-bassa d'aigua que *renta* fins a donar llum és Jesucrist a qui Jn presenta sovint com *l'Enviat del Pare.*

L'ex-cec, curat amb l'aigua de *l'Enviat*, veurà progressivament Jesús com un *home* (v. 11), un *profeta* (v. 17), el *Fill de l'home* (v. 17) a qui *va adorar* (v. 38).

Mn. José Luis Arín

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.